

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Wspólne posiedzenie
Komisji Środowiska (32.)
oraz **Komisji Samorządu Terytorialnego**
i Administracji Państwowej (63.)
w dniu 4 grudnia 2012 r.

VIII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o odpadach (druk senacki nr 249, druki sejmowe nr 456, 853, 853-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 15 minut 39)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodnicząca Komisji Środowiska Jadwiga Rotnicka)

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Środowiska oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Proszę mi wybaczyć, że nie będę przedstawiała z imienia i nazwiska wszystkich przedstawicieli strony rządowej i gości, ale lista jest jeszcze w obiegu. Kiedy będziemy dyskutować, każdy z państwa będzie miał okazję się przedstawić. A zatem proszę mi wybaczyć. Chodzi tylko o oszczędność czasu.

Witam wszystkich bardzo serdecznie i dziękuję za przybycie.

Z obowiązku pytam: czy wśród zgromadzonych osób są lobbyści w rozumieniu ustawy o działalności lobbingowej? Nie widzę zgłoszeń, co znaczy, że nie ma. Musiałam zadać to pytanie, ponieważ rozpatrywana ustawa jest szeroko konsultowana, szeroko komentowana i dotyczy szerokiego kręgu osób.

Projektodawcą ustawy jest rząd. Wobec tego proszę przedstawiciela rządu, pana ministra Zaleskiego, o omówienie ustawy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Janusz Zaleski:

Pani Przewodnicząca! Wysokie Komisje!

Ustawa, która jest przedmiotem dzisiejszych obrad połączonych komisji, mówi o sposobie gospodarowania odpadami. To ustawa, która stwarza ramy dla gospodarowania odpadami. Przypomnę, że mamy bardzo wiele ustaw regulujących kwestie odpadów, ale tę możemy nazwać ustawą matką, ponieważ określa główne sposoby gospodarowania odpadami, główne kierunki, a powiedziałbym, że w pewnym sensie nawet filozofię postępowania z odpadami. Ta ustawa ma zastąpić obecnie obowiązującą ustawę o odpadach z 2001 r. Prace nad ustawą, którą prezentujemy, rozpoczęły się w 2010 r. Wówczas zostały przyjęte założenia do projektu ustawy. Przygotowano projekt ustawy, który w kwietniu 2012 r. został przyjęty przez Radę Ministrów. Sejm przyjął ustawę 23 listopada 2012 r.

Ustawa wprowadza nowe podejście do kwestii odpadów. Określa hierarchię sposobów postępowania z odpa-

dami, obowiązki sprzedawców odpadów, pośredników w ich obrocie, obowiązki organów administracji publicznej. Myślę, że najważniejszym elementem tej ustawy jest właśnie określenie hierarchii sposobów postępowania. Przyjmujemy, zgodnie z dyrektywami, że hierarchia sposobów postępowania z odpadami jest taka: zapobieganie ich powstawaniu, przygotowywanie do ponownego użycia, recykling i inne procesy odzysku, a na końcu – unieszkodliwianie. Szczególny nacisk jest położony na zapobieganie powstawaniu odpadów oraz ich przygotowywanie do ponownego użycia i recykling.

Ustawa określa kryteria uznawania przedmiotów lub substancji za produkty uboczne. Mówi, kiedy substancja może być produktem ubocznym, kiedy odpady tracą status odpadów... To są niezwykle istotne kwestie, konieczne do rozstrzygnięcia w procesie postępowania z odpadami – recyklingu, utylizacji itd. W ustawie zostały określone kryteria i przypadki, w których odpady będą mogły utracić status odpadów.

Warto powiedzieć, że ustawa ogranicza sprawozdawczość, co jest istotne dla przedsiębiorców, którzy zamiast bardzo wielu sprawozdań dotyczących rozmaitych typów odpadów będą sporządzać tylko dwa rodzaje sprawozdań. Ustawa proponuje wprowadzenie tylko jednego rejestru podmiotów zajmujących się gospodarką odpadami. Ten rejestr zastąpi rejestry funkcjonujące dotychczas i będzie obejmował wszystkie podmioty zajmujące się gospodarką odpadami.

W toku prac legislacyjnych w Sejmie zostały wprowadzone poprawki, które dotyczyły przede wszystkim komunalnych osadów ściekowych stosowanych w rolnictwie. Wytwórca tych osadów będzie musiał informować wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o zamiarze ich przekazania i miejscu, gdzie mają zostać użyte, a więc będzie się to odbywało pod kontrolą.

W ustawie określono również precyzyjnie sposób postępowania z odpadami medycznymi i weterynaryjnymi, polegający na tym, że takie odpady muszą być albo spalane, albo składowane na składowiskach przeznaczonych dla tego typu niebezpiecznych odpadów.

Ważne wydaje się zwrócenie uwagi na fakt – dotyczący nie tyle treści ustawy, ile całego procesu legislacyjnego – że termin transpozycji dyrektywy unijnej minął 12 grudnia 2010 r. W związku z niedopełnieniem obowiązku wdrożenia dyrektywy Komisja Europejska skierowała do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości skargę, żądając nałożenia na Polskę kary w wysokości 67 tysięcy euro za

dzień. Uchwalenie ustawy przed wydaniem wyroku przez Trybunał Sprawiedliwości może pozwolić na uniknięcie kary. Oczywiście nie jest to jedyna czy główna przyczyna prac nad ustawą. Wyrażamy nadzieję, że regulacje dotyczące gospodarki odpadami przyczynią się do tego, że w Polsce zostaną wprowadzone i będą stosowane wszystkie standardy Unii Europejskiej dotyczące różnych poziomów odzysku, zbiórki sprzętu elektrycznego... Będziemy mogli to osiągnąć dzięki tej ustawie. Kraj stanie się czystszy, a gospodarka odpadami będzie odpowiednio uregulowana.

Przedkładając Wysokim Komisjom projekt tej ustawy, proszę o jego rozpatrzenie. Dziękuję.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Proszę przedstawiciela Biura Legislacyjnego o przedstawienie opinii o ustawie. Bardzo proszę.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Mirosław Reszczyński:

Szanowna Pani Przewodnicząca! Wysokie Komisje! Szanowni Goście!

Biuro sformułowało siedem uwag do omawianej ustawy. Część tych uwag zawiera propozycje poprawek. Pozwolę sobie omówić te uwagi.

Uwaga pierwsza dotyczy art. 2 ust. 2. Przepis ten zawiera regulację, zgodnie z którą opiniowana ustawa nie narusza, w zakresie postępowania z odpadami, przepisów szeregu ustaw wskazanych w tym przepisie. Zgodnie z przyjętą praktyką legislacyjną w przypadku ustaw nowych, a taką niewątpliwie jest omawiana ustawa, nie należy stosować przepisów zawierających formułę „nie narusza”. Przepisy określające wzajemne relacje pomiędzy ustawami w zakresie nienaruszania innych ustaw należy pozostawiać wyłącznie w przypadku ustaw obowiązujących. Należy jednak dążyć do eliminacji tego typu rozwiązań z systemu prawa. W związku z tym biuro proponuje poprawkę polegającą na skreśleniu ust. 2 w art. 2.

Uwaga druga odnosi się do wprowadzania w przepisach ustawy wyrażenia „z zastrzeżeniem”. Zgodnie z przyjętą praktyką legislacyjną nie formułuje się zastrzeżeń określających wzajemną relację przepisów w obrębie jednej podstawowej jednostki redakcyjnej lub następujących bezpośrednio po sobie jednostek redakcyjnych. W związku z powyższym w uwadze drugiej biuro przedstawiło szereg propozycji poprawek, które eliminują z przepisów wyrażenie „z zastrzeżeniem”. Jest to uwaga o charakterze redakcyjnym. Wynika ona z przyjętego przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu sposobu formułowania przepisów, w których występuje zwrot „z zastrzeżeniem”.

Uwaga trzecia odnosi się do art. 33 ust. 2 omawianej ustawy. W przepisie tym jest mowa o ministrze właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej. Należy zwrócić uwagę na to, że ustawa z dnia 13 lipca 2012 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw, która wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2013 r., wprowadza zmianę art. 5

pktu 1a ustawy o działach administracji rządowej, polegającą na sformułowaniu nowej nazwy działu, a mianowicie „budownictwo, lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo”. W związku z tym proponuje się dostosowanie przepisów omawianej ustawy do przepisów ustawy o działach administracji rządowej, które wejdą w życie w dniu 1 stycznia 2013 r.

Uwaga czwarta dotyczy art. 75 ust. 2 pktu 2 ustawy. W przepisie tym występuje odesłanie do niewystępujących w ustawie jednostki redakcyjnej, czyli lit. a w art. 75 ust. 1 pktcie 1. W celu usunięcia wskazanej nieprawidłowości proponujemy wprowadzenie poprawki o następującym brzmieniu: „w art. 75 ust. 2 w pkt 2 wyrazy «ust. 1 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 i 3» zastępuje się wyrazami «ust. 1 pkt 1–3»”.

Uwaga piąta odnosi się do art. 246 omawianej ustawy. Zgodnie z tym przepisem w sprawach wszczętych i niezakończonych stosuje się dotychczasowe przepisy karne. Należy podkreślić, że wskazana regulacja stoi w sprzeczności z przyjętą w polskiej kulturze prawnej regułą przewidującą, iż sytuacje intertemporalne w prawie karnym rozstrzyga się zgodnie z zasadą głoszącą, że wobec sprawcy czynu zabronionego stosuje się ustawę względniejszą. Wątpliwości powstają również w przypadku zestawienia omawianego art. 246 z art. 2 kodeksu wykroczeń, który mówi: „Jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia wykroczenia, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy”. Pragnę zauważyć, że w omawianej dzisiaj ustawie występuje przepis, który mówi, że orzekanie w sprawach kar następuje według przepisów o wykroczeniach.

Uwaga szósta odnosi się do art. 250 ust. 3.

(*Głos z sali:* A jaka jest propozycja poprawki?)

W tym wypadku biuro nie sformułowało poprawki.

(*Głos z sali:* Nie ma poprawki?)

Nie. Jest to tylko uwaga, zastrzeżenie.

Uwaga szósta odnosi się do art. 250 ust. 3. Przepis ten zachowuje częściowo w mocy przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 33 ust. 4 i ust. 11 starej ustawy o odpadach w zakresie transportu odpadów. Pragnę zwrócić uwagę na to, że przepis ten w proponowanym brzmieniu jest niezgodny z § 33 ust. 2 zasad techniki prawodawczej, który mówi, iż „nie zachowuje się czasowo w mocy tylko niektórych przepisów aktu wykonawczego wydanego na podstawie uchylanego albo zmienianego przepisu upoważniającego”. Przy zachowaniu obecnej redakcji przepisu może dojść do sytuacji, w której organ oceniający ten przepis uzna, że dane rozporządzenie nie występuje w systemie prawnym, że omawiana regulacja nie powoduje zachowania dotychczasowych przepisów, o których mówi, i te przepisy z dniem wejścia w życie nowej ustawy tak czy inaczej nie będą obowiązywać.

Uwaga siódma odnosi się do art. 253 omawianej ustawy. Przepis ten określa zasady jej wejścia w życie. Zasadniczo przyjmuje czternastodniowe *vacatio legis*, jednakże przewiduje również, że szereg przepisów – określonych w pktcie 1 omawianej jednostki redakcyjnej – wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. Pragnę zauważyć, biorąc pod uwagę zarówno to, że posiedzenie Senatu odbędzie się w przyszłym tygodniu, a ewentualne poprawki mogą spowodować, że

ustawa wróci do Sejmu, jak i to, że termin na podpisanie ustawy przez prezydenta wynosi dwadzieścia jeden dni, że mogą wystąpić dwie sytuacje: że ustawa wejdzie w życie kilka dni po 1 stycznia bądź kilka dni przed 1 stycznia. Wydaje mi się, że w obydwu przypadkach różnicowanie terminów wejścia w życie przepisów ustawy – w szczególności działu V i innych przepisów wymienionych w pktcie 1 art. 253 – nie ma sensu. Dziękuję, to wszystko.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, proponuję, żeby najpierw odnieść się do uwag Biura Legislacyjnego – poproszę o to zwłaszcza stronę rządową – a potem przejść do dyskusji nad kwestiami merytorycznymi. Bo rozumiem, że gros poprawek, które proponuje biuro, ma charakter ściśle...

(Głos z sali: ...legislacyjny.)

...legislacyjny.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Janusz Zaleski:

Dziękuję, Pani Przewodnicząca.

Zgadzamy się z poprawkami zawartymi w uwagach od drugiej do siódmej, natomiast jeśli chodzi o uwagę pierwszą, to proponowalibyśmy mimo wszystko pozostawienie tego zapisu, chociażby dla celów edukacyjnych, porządkujących – żeby było jasne, jakiej materii dotyczy proponowana przez nas ustawa.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję.

Czyli to jest stanowisko rządu. Legislador proponuje, żebyśmy skrócili ten zapis, wyrzucili to, co niepotrzebne... Nie wiem, czy ustawa ma edukować, czy nie, ale takie jest stanowisko strony rządowej. Jeżeli chodzi o pozostałe poprawki, to rząd jest skłonny je zaakceptować. Tak?

(Głos z sali: W szóstej nie...)

Szóstej nie?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Janusz Zaleski: W uwadze szóstej nie ma konkretnego...)

W uwadze szóstej nie ma propozycji poprawki. Nie ma jej też w uwadze piątej. Czyli rząd akceptuje poprawki zawarte...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Janusz Zaleski: ...w uwadze drugiej, trzeciej, czwartej i siódmej.)

...w uwadze drugiej, trzeciej, czwartej i siódmej.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Czy pani chciałaby coś uzupełnić lub dodać przepis?

(Głos z sali: Nie.)

Dziękuję bardzo.

Czyli na razie sytuacja wygląda następująco: poprawki zawarte w uwadze drugiej, trzeciej, czwartej i siódmej...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Janusz Zaleski: Tak.)

...uzyskały akceptację rządu.

Witamy pana posła Tadeusza Arkita, sprawozdawcę omawianej ustawy na forum Sejmu.

Otwieram dyskusję.

Proszę państwa senatorów, kto chce zabrać głos na temat procedowanej ustawy?

Bardzo proszę, pan senator Matusiewicz.

Senator Andrzej Matusiewicz:

Dziękuję.

Państwo Przewodniczący! Wysokie Komisje!

Chcę poprzeć pierwszą poprawkę pana legislatora. Z punktu widzenia zasad tworzenia prawa jest ona jak najbardziej pożądana. Mało jest ustaw – trudno byłoby mi wskazać jakąkolwiek – w których jest zapis mówiący, że nie naruszają innych ustaw. Uważam, że jest on zbędny i poprawka pana legislatora powinna zostać uwzględniona. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z państwa chce zabrać głos? Bo jeśli nie, to ja też mam...

Bardzo proszę, pan senator Pająk.

Senator Andrzej Pająk:

Mam dwie propozycje poprawek. Są one związane z tym, że na przykład funkcjonuje... Mam na myśli powiat, który ma wysypisko, sortownię, która niedawno została oddana do użytku. Można powiedzieć, że dziesięć lat temu to niedawno. Obiekt ten daje jeszcze ogromne możliwości, jeśli chodzi o przyjmowanie odpadów. Jednak zgodnie z wojewódzkim planem gospodarki odpadami został wyznaczony jako instalacja zastępcza i z dniem 1 stycznia, że tak powiem, przestanie funkcjonować. A można by tam gromadzić odpady jeszcze przez około dziesięć, dwanaście lat. I stąd propozycja, żeby w art. 35 po ust. 6 dodać ust. 6a o następującej treści: „Dopuszcza się możliwość funkcjonowania instalacji – składowiska odpadów jako instalacji regionalnej do czasu zapelnienia, która na dzień 31 grudnia 2011 r. posiadała pozwolenie zintegrowane lub spełniała inne warunki”, a następnie dodać ust. 6b o następującej treści: „Dopuszcza się możliwość funkcjonowania instalacji do mechanicznego przetwarzania odpadów komunalnych i wydzielania ze zmieszanych odpadów komunalnych frakcji nadających się w całości lub w części do odzysku jako instalacje regionalnej jeżeli: 1) na dzień 31 grudnia 2011 r. posiadała decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na mechaniczno-biologicznym przetwarzaniu zmieszanych odpadów komunalnych; 2) została przewidziana w wojewódzkim planie gospodarki odpadami jako planowana instalacja regionalna z okresem dostosowawczym trwającym 24 miesiące”. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Proszę o przedłożenie wniosku na piśmie – mnie i panu legislatorowi.

(*Senator Andrzej Pająk: Chętnie.*)

I stronie rządowej, jeżeli ma pan więcej egzemplarzy.

Będziemy rozmawiać o tych poprawkach.

Szanowni Państwo, ja też mam szereg propozycji poprawek. Odnoszą się one głównie do art. 206, czyli zmian w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Pamiętają państwo, że przed rokiem, kiedy procedowaliśmy tę ustawę, którą w skrócie nazywamy ustawą śmieciową, Senat był inicjatorem zapisów, które mówiły, że opłaty za wywóz nieczystości będą naliczane „od głowy”. Potem uzupełniliśmy ten przepis o możliwość ustalania wysokości opłaty w zależności od powierzchni mieszkania i od ilości zużytej wody, czyli zainicjowaliśmy coś, o co prosiły nas samorządy, żeby było im łatwiej prowadzić gospodarkę odpadami w gminach. Po półrocznym okresie funkcjonowania tych zapisów pojawiły się nowe propozycje, które chcę państwu przedstawić i zapytać stronę rządową o to, czy można liczyć na ich akceptację, a pana posła Arkita o to, czy Sejm wypowiadał się na ten temat i jakiego stanowiska w tej sprawie można się spodziewać.

Może przekażę te poprawki legislatorowi, żeby było...

I postaram się po kolei je przedstawić. Jest ich jedenaście albo dwanaście.

Poprawka pierwsza wprowadza następujące zmiany w art. 206: „1) w art. 6j: a) w ust. 1 w pkt 1 i pkt 2 wyraz «albo» zastępuje się wyrazem «lub», b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: «2a. Rada gminy może zróżnicować stawki opłaty w zależności od wielkości gospodarstwa domowego, liczby osób zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także rodzaju zabudowy»”. I dalej odnośnie art. 6j: „c) ust. 5 otrzymuje brzmienie: «5. W przypadku nieruchomości, o których mowa w ust. 4, rada gminy może podjąć uchwałę stanowiącą akt prawa miejscowego, na mocy której ustali sposób obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie tych nieruchomości zgodnie z ust. 1, 2 lub 3, z tym że w przypadku ustalenia sposobu obliczania opłaty zgodnie z ust. 3 dla części nieruchomości, na której jest prowadzona działalność, uwzględnia się powierzchnię użytkową lokalu»”. To dotyczyło art. 6j. Dalszy ciąg poprawki dotyczy art. 6k: „2) w art. 6k: a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: «1) dokona wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród określonych w art. 6j ust. 1 i 2 oraz ustali stawki takiej opłaty; dopuszcza się stosowanie więcej niż jednej metody ustalania opłat na obszarze gminy;», b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: «4. Rada gminy, określając stawki opłat zgodnie z metodą, o której mowa w art. 6j ust. 1 i 2, może różnicować stawki opłat, wprowadzać zwolnienia przedmiotowe lub określić szczegółowo zasady ustalania tych opłat»”.

Proszę państwa, zakres tych zmian wygląda na dość szeroki, ale one dają gminom możliwość ustalania sposobu obliczania opłaty za odbiór śmieci. Prawda? Bo gminy są zróżnicowane pod względem gęstości zaludnienia, rodzaju

zabudowy itp. To pierwsza poprawka. Dotyczy ona różnych sposobów poboru opłaty. Bez tych zmian byłby tylko jeden sposób, przyjęty przez radę gminy.

Kolejna poprawka dotyczy art. 6l: „W art. 6l dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: «2. Rada gminy, w drodze uchwały, może zarządzić pobór opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w drodze inkasa oraz wyznaczyć inkasentów i określić wysokość wynagrodzenia za inkaso»”. Czyli pozostawiamy decyzję dotyczącą sposobu poboru opłaty organowi uchwałodawczemu rady, który zdecyduje, czy opłata będzie wpłacana na rachunek bankowy, czy będzie chodził inkasent.

I kolejna poprawka: „1) w art. 6m dodaje się ust. 3 w brzmieniu: «3. Deklaracje o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej»”. Czyli jest postęp, działa elektronika. Ciąg dalszy tego ustępu brzmi tak: „Organ, o którym mowa w ust. 1, lub elektroniczna skrzynka podawcza systemu teleinformatycznego urzędu gminy potwierdza, w formie dokumentu elektronicznego, złożenie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej”. Dalszy ciąg poprawki dotyczy art. 6n: „2) w art. 6n ust. 1 otrzymuje brzmienie: «1. Rada gminy, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ułatwienia składania deklaracji, określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego: 1) wzór deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości, obejmujący objaśnienia dotyczące sposobu jej wypełniania oraz pouczenie, że deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego; uchwała zawiera także informację o terminach i miejscu składania deklaracji, 2) warunki i tryb składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności: a) ich format elektroniczny oraz układ informacji i powiązań między nimi zgodnie z przepisami o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, b) sposób ich przesyłania za pomocą środków komunikacji elektronicznej, c) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone»”. Te zmiany zdecydowanie ułatwią wywiązywanie się z obowiązku składania deklaracji, dając możliwość składania e-deklaracji.

Kolejna poprawka: „Po art. 6q dodaje się art. 6qa w brzmieniu: «Art. 6qa. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych, z wyjątkiem egzekucji z nieruchomości, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi»”. Tak w tej chwili brzmi ta poprawka. Ale ponieważ ta kwestia może dotyczyć również związków międzygminnych, to mam pytanie: czy związek międzygminny będzie mógł być organem egzekucyjnym, czy też nie? Czy każda gmina będąca członkiem związku międzygminnego będzie musiała zajmować się tym oddzielnie? Bo skoro związek ma osobowość prawną...

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Tak więc to jest moje pytanie. To, co dotychczas przeczytałam, jest już przemyślane, ale w tym wypadku zrodziła

się jeszcze wątpliwość, co ze związkami międzygminnymi. Może na razie pozostawię tę... Chyba że od razu mogą państwo odpowiedzieć.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Janusz Zaleski: To może nasza pani mecenas...)

Ale to może wtedy, kiedy będziemy omawiać cały blok poprawek.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Janusz Zaleski: ...ustosunkuje się do tego przy omawianiu bloku poprawek.)

Kolejna poprawka również dotyczy art. 206. Pkt 1 tego artykułu otrzymałby następujące brzmienie: „1) w art. 6r po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: «1a. W przypadku przejęcia przez związek międzygminny zadań gminy, o których mowa w art. 3 ust. 2 w zakresie gospodarowania opłatami komunalnymi, opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowią dochód związku międzygminnego w całości lub w części odpowiednio do zakresu przejętych zadań»”. Czyli to sobie ustalą.

Kolejna poprawka do art. 206 polega na dodaniu do niego punktów o następującym brzmieniu: „1) w art. 5 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: «1) wyposażenie nieruchomości – to będzie dotyczyło nas wszystkich – w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych oraz utrzymywanie tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, chyba że na mocy uchwały rady gminy, o której mowa w art. 6r ust. 3, obowiązki te przejmie gmina jako część usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za uiszczoną przez właściciela opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi»”. Bo w obecnym systemie to właściciel ma te pojemniki czyścić, dbać o nie itd. I kolejny punkt dodawany poprawką: „2) w art. 6r po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: «2a. Z pobranych opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina może pokryć koszty wyposażenia nieruchomości w pojemniki lub worki do zbierania odpadów komunalnych oraz koszty utrzymywania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym lub technicznym»”.

Kolejna poprawka dotyczy art. 207: „W art. 207 w pkt 17 w lit. c, w ust. 6 drugie zdanie otrzymuje brzmienie: «6. W przypadku, gdy gmina należy do związku międzygminnego, którego zadaniem statutowym jest gospodarka odpadami, wpływy należne gminie stanowią wyłączny dochód budżetu tego związku międzygminnego i są przeznaczone na jego cele statutowe»”.

Kolejna poprawka dotyczy art. 253: „W art. 253 pkt 3 otrzymuje brzmienie: «3) art. 178, art. 179, art. 194 ust. 1 pkt 5, art. 206 pkt 3, art. 207 pkt 14, art. 213 pkt 8, które wchodzi w życie po upływie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy»”. Uzasadnienie tej poprawki jest dość długie, ale w skrócie powiem, że spowoduje ona zmianę terminu wejścia w życie całej zmiany wprowadzanej w art. 207 pkt 14.

Kolejna poprawka dotyczy art. 27: „w ust. 5 wyrazy «z chwilą dokonania unieszkodliwienia» zastępuje się wyrazami «z chwilą przyjęcia do unieszkodliwienia»”.

Proszę jeszcze o cierpliwość.

Kolejna poprawka wprowadza zmiany w art. 95. Będzie ona nieco dłuższa. Pozwólcie państwo, że odczytam treść

poprawki: „W art. 95 wprowadza się następujące zmiany: 1) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: «4a. Posiadacz odpadów, który przyjął do unieszkodliwienia zakaźne odpady medyczne lub zakaźne odpady weterynaryjne, lub odpady po poddaniu zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych unieszkodliwieniu w innych procesach niż określone w ust. 2 – a ust. 2 mówi o spalaniu – jest obowiązany do unieszkodliwienia tych odpadów i nie może przekazać ich w tym celu innemu posiadaczowi odpadów, chyba że przestał spełniać wymagania w zakresie unieszkodliwiania odpadów. W takim przypadku posiadacz odpadów jest obowiązany do przekazania odpadów kolejnemu posiadaczowi odpadów, który przejmuje wszystkie jego obowiązki związane z unieszkodliwianiem tych odpadów»”. To jest długi zapis, ale on jasno określa odpowiedzialność poszczególnych podmiotów. Ciąg dalszy tej poprawki brzmi następująco: „2) w ust. 5 i 6 wyrazy «który unieszkodliwia» zastępuje się wyrazami «który przyjął do unieszkodliwienia»; 3) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6c w brzmieniu: «6a. Wytwórca zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych jest obowiązany posiadać dokument potwierdzający unieszkodliwienie, o którym mowa w ust. 5 lub 6. 6b. Wytwórca zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych składa wniosek o wydanie dokumentu potwierdzającego unieszkodliwienie w terminie 30 dni od dnia przekazania zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych do unieszkodliwienia. 6c. Wniosek może obejmować łącznie odpady przekazane w okresie 30 dni do tego samego posiadacza odpadów, który przyjął do unieszkodliwienia zakaźne odpady medyczne lub zakaźne odpady weterynaryjne, lub odpady po poddaniu zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych unieszkodliwieniu w innych procesach niż określone w ust. 2; termin złożenia wniosku liczy się od dnia przekazania pierwszej partii odpadów w tym okresie.»; 4) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7c w brzmieniu: «7a. Dokument potwierdzający unieszkodliwienie zawiera oświadczenie posiadacza odpadów, który przejął do unieszkodliwienia zakaźne odpady medyczne lub zakaźne odpady weterynaryjne albo odpady po poddaniu zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych unieszkodliwieniu w innych procesach niż określone w ust. 2, że przyjęte odpady zostaną unieszkodliwione w instalacji, do której je przyjął»”. Czyli nie będzie ich nigdzie indziej przewoził. I dalej: „7b. Posiadacz odpadów przekazuje wytwórcy zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych dokument potwierdzający unieszkodliwienie w terminie 7 dni od dnia przyjęcia do unieszkodliwienia zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych, lub odpadów po poddaniu zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych unieszkodliwieniu w innych procesach niż określone w ust. 2, a jeżeli wniosek o wydanie dokumentu wpłynął w terminie późniejszym – posiadacz odpadów wydaje ten dokument w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku. 7c. Posiadacz odpadów przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska po jednym egzemplarzu wydanych przez siebie dokumentów potwierdzających unieszkodliwienie w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym dokumenty te zostały wydane”.

Szanowni Państwo, wiem, że to się trudno czyta, a chyba jeszcze trudniej się tego słucha, ale już...

(*Głos z sali*: W ogóle nie da się tego słuchać.)

Tak. Zbliżam się ku końcowi.

Czytam dalej: „5) po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu: «12a. W przypadku nowo uruchamianych instalacji lub urządzeń do przetwarzania zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych właściwy organ w zezwoleniu na przetwarzanie tych odpadów zobowiązuje posiadacza odpadów do przedłożenia wyników badań mikrobiologicznych odpadów z procesu unieszkodliwiania w danej instalacji lub urządzeniu z podaniem dokładnego opisu użytej metody badania lub kopie tych wyników w terminie 1 miesiąca od dnia uruchomienia instalacji.»; 6) ust. 15 otrzymuje brzmienie: «15. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób wydawania dokumentu potwierdzającego unieszkodliwienie oraz wzór wniosku o wydanie dokumentu potwierdzającego unieszkodliwienie i wzór tego dokumentu, kierując się potrzebą zapewnienia wiarygodnych dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań w zakresie unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych zgodnie z wymogami określonymi w ust. 6»”.

Proszę państwa, te wszystkie przepisy, które przed chwilą przeczytałam, służą doprecyzowaniu wymagań związanych z unieszkodliwianiem zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych.

To już chyba wszystkie poprawki.

Jest jeszcze jedna sprawa, na którą zwróciła uwagę strona rządowa. W odnośniku nr 2 do tytułu ustawy dodaje się pkt 13 – dochodzi jeszcze jedna dyrektywa, której wdrożenia dokonuje omawiana ustawa – w brzmieniu: „13) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola)”. Dalej podano stosowny numer Dziennika Urzędowego.

Dziękuję, Szanowni Państwo. To wszystkie poprawki.

(*Senator Janusz Sepioł*: Można jeszcze w sprawie formalnej?)

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

W sprawie formalnej? Bardzo proszę.

Senator Janusz Sepioł:

Mam pytanie do pana legislatora. Czy poprawki do art. 206, które zaproponowała pani senator, są w ogóle możliwe do przyjęcia z punktu widzenia kompetencji Senatu? Odnoszą się one do zapisów ustawy, które nie znajdują się w przedłożeniu sejmowym.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Mirosław Reszczyński:

Szanowni Przewodniczący! Wysokie Komisje! Szanowni Państwo!

Wydaje się, iż poprawki zgłoszone przez panią senator, w szczególności do art. 6j, 6k, 6l, 6m, 6n oraz 6q – przy-

najmniej w aspekcie formalnym – wykraczają poza materię ustawy przekazanej Senatowi. A wydaje mi się, zważywszy na to, że zmiany w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach dotyczą raczej sprawozdawczości, że część tych poprawek wykracza poza materię ustawy przekazanej do rozpatrzenia Wysokiej Izbie również w aspekcie merytorycznym. Dziękuję.

(*Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka*: ...Numery, żebym mogła zapisać.)

Chodzi o poprawki do art. 206.

Senator Janusz Sepioł:

Poprawka pierwsza, druga... osiem pierwszych.

(*Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka*: Aha.)

Wszystkie poprawki do art. 206.

Zgłaszał się pan senator Gintowt.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję.

Ale pierwsza zgłaszała się pani wiceprzewodnicząca Alicja Zajac.

Senator Alicja Zajac:

Bardzo dziękuję.

Chciałabym zacząć swoją wypowiedź od sformułowania takiego motta: w kwestiach dotyczących ochrony zdrowia i życia obywateli powinniśmy zachować szczególną ostrożność.

Forum ekspertów, złożone ze specjalistów z wielu dziedzin, profesorów oraz byłych ministrów środowiska, stwierdziło, że niektóre zmiany – dotyczące aspektów, o których powiem później – proponowane w ustawie, nad którą procedujemy, budzą zdumienie i że są potencjalnie szkodliwe dla środowiska. A czym to jest spowodowane?

Zacznę od art. 95, o którym mówiła pani przewodnicząca, proponując zmiany. Dysponuję opinią profesorów z trzech uczelni: z Łodzi, Krakowa i Rzeszowa. Opinie dotyczą niebezpieczeństwa, jakie niesie za sobą przyjęcie ust. 4 w art. 95. Mogę udostępnić te opinie. Ich autorzy są mikrobiologami, specjalizującymi się w dziedzinach, których dotyczy ten ustęp. Ja również jestem mikrobiologiem z wykształcenia i dlatego rozdział „Odpady medyczne i odpady weterynaryjne” budzi moje szczególne zainteresowanie. I dlatego mam propozycję, żeby z art. 95 wykreślić ust. 4 i pozostawić jedynie zapis zawarty w ust. 2, który brzmi tak: „Zakaźne odpady medyczne lub zakaźne odpady weterynaryjne unieszkodliwia się przez termiczne przekształcanie w spalarniach odpadów niebezpiecznych”. Ten przepis zapewnia, w mojej ocenie i w ocenie ekspertów, których opinie przywołałam, skuteczne unieszkodliwienie tych odpadów. Zapisane w ust. 4 „inne procesy” – bliżej nieokreślone – w mojej ocenie nie spełniają wymogów bezpieczeństwa i mogą stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia.

Jeżeli chodzi o kolejną sprawę, a mianowicie – bardzo gruby ten druk – baterie i akumulatory, to eksperci w tej dziedzinie, czyli Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu, przesłała do nas, członków komisji, swoje

stanowisko, w którym wyraża obawę, że proponowane zmiany doprowadzą do rozszczęlnienia i dezorganizacji obecnego, sprawnie działającego systemu. Chciałabym prosić o opinię w tej sprawie zarówno pana posła sprawozdawcę – czy Sejm się nad tym zastanawiał? – jaki i państwa specjalistów z ministerstwa. Dziękuję bardzo.

(*Senator Janusz Sepioł: ... W sprawie formalnej.*)

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Bardzo proszę, pan senator Sepioł.

Senator Janusz Sepioł:

Ponieważ pani senator powołuje się na jakieś ekspertyzy, to prosiłbym o podanie nazwisk konkretnych ekspertów.

Senator Alicja Zając:

Ja załączę te opinie.
(*Brak nagrania*)

Senator Alicja Zając:

...Uniwersytet Rolniczy – profesor zwyczajny doktor habilitowany Wiesław Barabasz. Proszę bardzo. Ekspert w dziedzinie ocen oddziaływania na środowisko. Drugi ekspert to profesor Roman Zarzycki – Politechnika Łódzka, Wydział Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska. Trzecim autorem jest doktor Władimir Sybirny – Uniwersytet Rzeszowski, Wydział Biologiczno-Rolniczy, Katedra Biotechnologii i Mikrobiologii. Opinia jest adresowana do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, ale myślę, że skoro ustawa trafiła do Senatu, to opinia może zostać przedstawiona również Wysokim Komisjom.

(*Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka: Przepraszam, ta opinia dotyczy...*)

...art. 95 ust. 4.

A jeżeli chodzi o baterie i akumulatory, to autorem opinii jest Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu – ulica Graniczna, Katowice. Ten dokument nosi tytuł „Nieprawidłowości na rynku recyklingu baterii i akumulatorów w Polsce”. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Jak brzmiała proponowana poprawka w kwestii baterii i akumulatorów?

Senator Alicja Zając:

Nie wiedziałam, że pani przewodnicząca będzie zgłaszała tyle poprawek do art. 95...

(*Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka: Spokojnie.*)

A więc tak – jest: „Dopuszcza się”...

(*Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka: Art. 95 dotyczy...*)

Trzeba by chyba zweryfikować ust. 6 – skreślić w nim słowa „sposób określony w ust. 4” i zostawić tylko „w ust. 2”, bo zostalibyśmy tylko przy spalaniu. Myślę, że to byłoby tyle. Zaraz podejść do pana legislatora.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dobrze. Dziękuję.

A jeżeli chodzi o baterie i akumulatory, to tej kwestii dotyczy art. 63 ust. 2? Tak?

Pani Przewodnicząca, Pani Alicjo...

(*Senator Alicja Zając: Tak?*)

Jeżeli chodzi o baterie i akumulatory, to jaka miałyby być poprawka?

Senator Alicja Zając:

To jest tylko prośba o wyjaśnienie, pytanie, czy słuszne są obawy specjalistów.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Gintowt-Dziewałtowski chciał zabrać głos. Bardzo proszę.

Senator Witold Gintowt-Dziewałtowski:

Państwo Przewodniczący! Wysokie Komisje!

Popieram to, o czym mówił pan przewodniczący Sepioł i przedstawiciel Biura Legislacyjnego. W moim przekonaniu większość poprawek zgłoszonych przez panią senator do art. 206 rzeczywiście ma charakter niekonstytucyjny, albowiem wykraczają one poza zakres materii uregulowanej przez Sejm. Trybunał Konstytucyjny już kilka razy w sposób jednoznaczny wyraził w tej kwestii swoje zdanie. Ale mam również wątpliwości, czy część pozostałych poprawek zgłoszonych do tekstu ustawy w jej zasadniczej materii też nie ma wad konstytucyjnych, albowiem one też wykraczają poza zakres regulacji przyjętej przez Sejm. Nie wiem, czy Biuro Legislacyjne jest w stanie rozstrzygnąć tę kwestię od razu...

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Nie widzę kolejnych zgłoszeń, a więc teraz poproszę pana ministra o ustosunkowanie się do zgłoszonych uwag.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Janusz Zaleski:

Dziękuję bardzo.

Pani Przewodnicząca! Wysokie Komisje!

Chcę zdecydowanie poprzeć poprawki zgłoszone przez panią przewodniczącą, dlatego że doprecyzowują to, co zapisano w ustawie czystościowej, a co ostatnio stało się przedmiotem bardzo poważnych kontrowersji i dyskusji z samorządami, które mają wprowadzać te zmiany w życie. Poprawki zgłoszone przez panią przewodniczącą – mówię o poprawkach do art. 206, do ustawy czystościowej – bardzo elastycznie traktują kwestie ustalanych przez gminy opłat za gospodarowanie odpadami, czym spełniają postulat wszystkich samorządów. Sprawiają również, że będzie

możliwa egzekucja. Stwarzają też bardzo dobre narzędzie... Mam na myśli możliwość przesyłania sprawozdań drogą elektroniczną. Są to poprawki, które doprecyzowują poprawki senackie do poprzedniej wersji ustawy, tak że rząd zdecydowanie popiera te poprawki.

A jeżeli chodzi o kwestię odpadów medycznych i weterynaryjnych, to prosiłbym panią dyrektor Szymborską o rozwianie zgłaszanych wątpliwości.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Bardzo proszę.

Zastępca Dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska Małgorzata Szymborska:

Dziękuję.

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo!

Może zacznę od baterii i akumulatorów. Dobrze? Bo to będzie najkrótsza odpowiedź. Jesteśmy w trakcie procedowania – na etapie prac rządowych, uzgodnień międzyresortowych – zmiany ustawy o bateriach i akumulatorach. I ta kwestia, czyli kwestia obecnego art. 63a – który został wprowadzony przez Senat w trakcie procedowania ustawy o bateriach i akumulatorach – jest dyskutowana. Prawda jest taka, że dzisiaj żaden z zakładów, które przetwarzają odpady – bo to są odpady kwasowo-ołowiowe – nie spełnia wymagań, ponieważ nie ma możliwości przetwarzania w jednej instalacji zarówno ołowiu, jak i tworzyw sztucznych. Ale cały czas staramy się weryfikować te zapisy, uzgadniać je z innymi resortami. Zobaczmy, jaki ostatecznie przybiorą kształt. Tak że jesteśmy w trakcie uzgodnień. Ta kwestia wiąże się też z pozwoleniami zintegrowanymi, które te zakłady niedługo będą zobowiązane zmieniać w związku z transpozycją dyrektywy... Tak więc ta kwestia będzie jeszcze wyjaśniana.

A odnosząc się do kwestii zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, chcę zaznaczyć, że w trakcie prac parlamentarnych, na etapie prac Sejmu – nawet pozwolę sobie złożyć na ręce pani senator rozpiskę, wykres dotyczący postępowania z zakaźnymi odpadami medycznymi i weterynaryjnymi – nastąpiła dość istotna zmiana zapisów dotyczących postępowania z zakaźnymi odpadami medycznymi i weterynaryjnymi w stosunku do projektu rządowego. Generalnie odpady zakaźne mogą być bezpośrednio termicznie przekształcone w spalarniach odpadów. Przy zastosowaniu metod alternatywnych określony jest zupełnie inny tryb postępowania. Jest to doprecyzowane, dookreślone. Pozostałości mogą być przekazane do współspalenia bądź zdeponowane na składowisku. Jest jasno powiedziane, że składowisko musi spełniać odrębne wymagania określone w rozporządzeniu kryterialnym i posiadać odrębną kwaterę. Niestety, według naszej wiedzy obecnie w Polsce nie ma takich kwater. A zatem nie można złożyć tych odpadów, jak niestety się to też odbywało, jako odpady komunalne. Istnieje ściśle ustalony – wspólnie z ministrem zdrowia – tryb postępowania z tymi odpadami, a przepisy doprecyzowują również odpowiedzialność za

odpady ich wytwórców, czyli de facto szpitali, przychodni medycznych, weterynaryjnych. Przekazując odpady, nie pozbywają się one odpowiedzialności aż do momentu potwierdzenia odrębnym dokumentem przyjęcia ich do unieszkodliwienia. Poza tym na mocy tej ustawy zostanie jeszcze wydane rozporządzenie dotyczące sposobu magazynowania tych odpadów u podmiotów przetwarzających. Czyli został stworzony pakiet przepisów, które będą doprecyzowywały i uszczegółowiły sposób postępowania.

Jeżeli chodzi o poprawki zgłoszone dzisiaj przez panią senator, to w naszej opinii one bardzo dobrze doprecyzowują, dookreślają terminy. Bo te poprawki, jak wynika z ich lektury, generalnie mają na celu doprecyzowanie terminów, w jakich zainteresowani składaliby wnioski o wydanie stosownych dokumentów, oraz terminów, w jakich te dokumenty miałyby być wydane. To również będzie nadzorowane przez inspekcję. Dokumenty będą przekazywane zarówno zainteresowanemu, czyli szpitalowi, przychodni, przychodni weterynaryjnej, jak i Inspekcji Ochrony Środowiska, czyli będą na bieżąco monitorowane. Poza tym nadal będzie obowiązywała ewidencja odpadowa w instalacjach, w których są przetwarzane tego typu odpady.

Chcę powiedzieć, że zapis, który dzisiaj państwo senatorowie czytają w druku ustawy przyjętej przez Sejm, zdecydowanie różni się od tego z przedłożenia rządowego – właśnie tym, że precyzuje sposób postępowania z tymi odpadami. Dziękuję.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Iwan, a potem pan senator Pęk.

Senator Stanisław Iwan:

Dziękuję bardzo.

Zabieram głos dlatego, że przy okazji ustawy o odpadach wraca kwestia zmian w ustawie o utrzymaniu czystości – kwestia, która nęka gminy. Myślę, że jeżeli można coś poprawić, to należałoby się nad tym pochylić. Bo te poprawki staną się niekonstytucyjne dopiero wtedy, kiedy ktoś orzeknie, że są niekonstytucyjne. Taka jest prawda. Po uchwaleniu poprawki będą konstytucyjne dopóki ktoś ich nie zakwestionuje.

Proszę państwa, być może jestem jedyną osobą na tej sali – za co wszystkich serdecznie przepraszam – która nie rozumie, dlaczego w opinii samorządów wprowadzenie do ustawy o utrzymaniu czystości w gminach sposobu zbierania śmieci, który polega na tym, że gmina staje się ich właścicielem, miałoby sprawić, że odprowadzanie odpadów będzie wielokrotnie droższe. Bo mówi się o tym, że może być kilkakrotnie droższe niż dotychczas. Przypominam sobie, że gdy przed paroma laty – bo ta ustawa rodziła się bardzo długo – powstała koncepcja, żeby gminy stały się właścicielami śmieci, to mówiło się, że bez względu na to, jakie przedsiębiorstwo zbierałoby te śmieci, jeżeli te pojemniki będą wszędzie, a nie w co drugim gospodarstwie – bo tak często jest, każdy z nas mógłby pewnie w swym otoczeniu wskazać takich, którzy tych śmietników nie mają – to koszty stałe na jeden pojemnik się zmniejszą, a więc to

nie powinno być droższe tylko tańsze. Oczywiście wszyscy będą musieli brać w tym udział, ale też właśnie dzięki temu całe przedsięwzięcie powinno być tańsze. I rok temu, kiedy się nad tym zastanawialiśmy, było dla mnie jasne, że tak będzie. A w tej chwili, kiedy spotykam się z moimi wyborcami, to słyszę – podnoszą tę kwestię szczególnie samorządowcy – że będzie to trzy, cztery razy droższe – mówią takie rzeczy – w przeliczeniu na każdą rodzinę czy każdego mieszkańca gminy. Ja tego po prostu nie rozumiem. Proszę mi wyjaśnić, dlaczego tak jest. Bo ta sprawa jest powodem tego, że my w takim dosyć, powiedziałbym, wyjątkowym trybie zaczynamy dyskutować o zmianach w art. 206. Ja tego naprawdę nie rozumiem.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Ale do mnie docierają też głosy, że będzie taniej, więc trudno...

(*Senator Stanisław Iwan: A do mnie docierają głosy, że będzie drożej.*)

Dziękuję.

(*Senator Stanisław Iwan: W telewizji, w mass mediach – wszędzie mówi się, że będzie to wielokrotnie droższe. Ja tego naprawdę nie rozumiem.*)

Tak będzie, jeżeli będziemy słuchać tylko mediów, a nie będziemy słuchać głosu rozsądku.

Teraz poproszę o zabranie głosu pana senatora Pęka, a potem oddam głos panu Tadeuszowi Arkitowi, który przybliży nam może treść dyskusji sejmowej.

Bardzo proszę.

Senator Bogdan Pęk:

Podzielał pogląd, który został tu wygłoszony, że straszenie na tym etapie Trybunałem Konstytucyjnym jest niezasadne. Poprawki pani przewodniczącej Rotnickiej porządkują i poprawiają tę ustawę, dlatego trzeba je przyjąć. W ogóle nie wiem, kto byłby zainteresowany zgłaszaniem do Trybunału sprzeciwu wobec takiego sposobu uchwalenia tych zmian. A Trybunał Konstytucyjny, z całym szacunkiem dla majestatu Rzeczypospolitej, rzadko z własnej inicjatywy podejmuje działania zmierzające do stwierdzenia niekonstytucyjności ustawy, zwłaszcza w takim przypadku, który raczej nie będzie budził kontrowersji społecznych.

Nie mogę się jednak zgodzić z przedstawicielami rządu, którzy twierdzą, że warunki bezpieczeństwa w przypadku dopuszczenia innych metod unieszkodliwiania odpadów zakaźnych niż ich spalanie zostały określone w sposób wystarczający. Czasowe składowanie musi, proszę państwa, rodzić niebezpieczeństwo dostania się groźnych mikroorganizmów czy wirusów do środowiska. Popieram poprawkę, którą zgłosiła pani senator Alicja Zajac. Bo nie ma powodu... No jaki jest racjonalny powód, żeby dopuszczać inne sposoby? Czy jest tym zainteresowany jakiś lobbysta, bo będzie mógł brać większą kasę za składowanie tych odpadów? Nie wiem. My jesteśmy od tego, żeby strzec bezpieczeństwa ludności, po to zostaliśmy wybrani. Myślę, że nie ma żadnego racjonalnego powodu, żeby otwierać dodatkową furtkę. Dziękuję.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Jeszcze pani senator, ad vocem.

Bardzo proszę.

Senator Alicja Zajac:

Powiem tylko kilka zdań na ten temat. Może posłużyć się przykładem sepsy. To będzie takie bardzo obrazowe. Jeżeli podejrzewamy u pacjenta sepsę, a ona stała się dzisiaj chorobą powszechną, to musimy znaleźć antybiotyk, który podziała na tego pacjenta, czyli taki, na który nie są uodpornione bakterie wywołujące sepsę. Jeżeli znajdziemy go w ciągu tej samej doby, w której stwierdzono sepsę, pacjent przeżyje, jeżeli nie znajdziemy – nie przeżyje. I nam zależy na tym, żeby drogę postępowania z materiałami zakaźnymi skrócić do minimum, czyli żeby czas od powstania tego materiału, od źródła, do momentu jego unieszkodliwienia był jak najkrótszy. Służy temu między innymi zasada bliskości. A w mojej ocenie w sprzeczności z zasadą bliskości stoi ten rozciągnięty proces utylizacji, czyli dopuszczenie innych niż spalanie możliwości unieszkodliwiania.

Czytam wykaz metod alternatywnych: „autoklawowanie, działanie mikrofalami, dezynfekcja termiczna, obróbka fizyko-chemiczna inna niż wymieniona powyżej, usunięcie czynnika zakaźnego”. Im więcej szczepów bakterii podajemy obróbce, tym więcej jest bakterii uodpornionych na różne egzotyczne chemikalia, środki dezynfekcyjne. Nigdy do tej pory nie było tak dużo zachorowań, zgonów pooperacyjnych, zakażeń okołoperacyjnych. W tej chwili staje się to zjawiskiem masowym. Na Zachodzie szpitale, które posiadają sale operacyjne, po pięćdziesięciu latach są likwidowane i przenoszone w inne miejsce, bo w tym czasie następują wielokrotne mutacje bakterii, wirusów itd. Dziękuję.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Staralam się przypomnieć sobie, jaką drogę wybrał Senat. I wydaje mi się, że kiedy pracowaliśmy nad ustawą o zachowaniu czystości i porządku w gminach, Senat jako jedyny sposób utylizacji przyjął... Nie wiem, czy tylko spalanie, czy dopuścić też autoklawowanie?

(*Senator Alicja Zajac: Dla materiałów zakaźnych – tylko spalanie.*)

Zdaje się, że tylko spalanie. Tak.

Bardzo przepraszam pana posła, ale najpierw poproszę o zabranie głosu panią.

Zastępca Dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska Małgorzata Szymborska:

W 2010 r., kiedy przeprowadzano korektę ustawy, zapisano, że odpady powinny być przetwarzane tak, żeby spełniały wymagania rozporządzenia kryterialnego co do zawartości węgla. A jedyną metodą, która mogła to zapewnić, było przekształcenie termiczne.

Mam pytanie do państwa senatorów i do pana legislatora. Ponieważ to jest rozpisane na szereg artykułów... Czy wystarczy wykreślenie artykułu? Bo ta kwestia wiąże się z wydawaniem dokumentów. W pracach parlamentarnych cały ten system został opracowywany pod kątem zapewnienia bezpiecznego postępowania z tymi odpadami, również po zastosowaniu metod alternatywnych. Czy należałoby w jakikolwiek sposób korygować te zapisy? Pytam o to, żeby... Bo później, interpretując przepisy tej ustawy, będziemy czuli pewien dyskomfort. Dziękuję.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.
Proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu
Mirosław Reszczyński:**

Wprowadzając zmiany w ustawach, Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu bierze pod uwagę ewentualne konsekwencje tych zmian w innych zapisach.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Jeszcze raz, bardzo proszę.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Gospodarki Odpadami
w Ministerstwie Środowiska
Małgorzata Szymborska:**

Wtedy nie będzie chyba uzasadnione obciążanie szpitali dodatkowymi dokumentami... To jest tylko nasza sugestia...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Ale to jest karta przekazania odpadów, ewidencja odpadów...

(Głos z sali: Cała procedura...)

Ustawa o odpadach nakłada obowiązek przekazania odpadów wraz z kartą przekazania odpadów. To są przepisy ogólne, które dotyczą wszystkich. A to jest takie *lex specialis* dotyczące postępowania ze szczególnie trudnym rodzajem odpadów. Dotyczy tego zarówno art. 27, jak i art. 95. Dziękuję.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.
Teraz pan poseł Arkit.
Bardzo proszę.

Poseł Tadeusz Arkit:

Dziękuję bardzo.
Pani Przewodnicząca! Wysokie Komisje!

Odniosę się do dwóch kwestii. Otóż jeżeli chodzi o odpady medyczne – to tak na bieżąco, bo teraz o nich mówimy – to w Sejmie rzeczywiście nastąpiła zmiana i dopuszczono autoklawowanie i inne metody. Dyskusja na ten temat była

bardzo długa, obszerna. Analizowaliśmy doświadczenia innych krajów europejskich i okazało się, że w większości krajów Unii Europejskiej jest to dopuszczalne. Ale równocześnie bardzo zaostrzyliśmy przepisy dotyczące sposobu postępowania z tymi odpadami. Pan minister i pani dyrektor już tutaj mówili, że wytwórca jest odpowiedzialny za te odpady niemalże do samego końca. Że musi okazać odpowiedni dokument, który potwierdzi, że odpady zostały bezpiecznie zutylizowane. Wprowadzimy obowiązek, jak państwo wiedzą, spalania lub składowania, ale w kwaterach przeznaczonych wyłącznie do odpadów niebezpiecznych. Tych kwater tak naprawdę nie jest dużo. Oczywiście państwo, analizując te kwestie, możecie podjąć inną decyzję, ale jeśli założycie, że zostaną państwo przy tym rozwiązaniu, to wszystkie poprawki, które zgłosiła pani senator, poprawiają bezpieczeństwo postępowania z tymi odpadami w sytuacji, w której będą one unieszkodliwiane tak, jak opisuje to projekt ustawy, który wyszedł z Sejmu.

Kwestia dotycząca zmian w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Chciałbym przychylić się do tych kilku głosów, które się tutaj pojawiły: rzeczywiście poprawki, które wcześniej w dobrej wierze wprowadził Senat, i które zostały przyjęte przez Sejm – mówię o ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach – w czasie wdrażania, szczególnie ostatnio, kiedy gminy podejmują uchwały dotyczące wprowadzenia w życie tej ustawy, są, jak się okazuje, często różnie interpretowane. Przykładowo: jeżeli chodzi o opłaty od gospodarstwa domowego, to interpretacja Ministerstwa Środowiska, którego opinie zawsze podzielaliśmy, kiedy pracowaliśmy nad ustawą, mówi, że stawkę opłaty można zróżnicować w zależności od wielkości gospodarstwa domowego, czyli ustalając inną opłatę od jednej osoby, inną – od dwóch do czterech... To już zależy od uznania samorządu. Ale chodzi o to, że taka metoda jest dopuszczalna. Taka jest interpretacja zarówno ministra środowiska, jak i wielu innych prawników. Ale pojawiają się też interpretacje prawników z samorządów, przynajmniej w niektórych miastach, mówiące, że nie można tego zrobić. W związku z tym dochodzi do takich sytuacji, o jakich mówił między innymi pan senator Iwan: że osoby, które do tej pory uczciwie płaciły za odpady, będą musiały płacić więcej. Bo nie ma wątpliwości, że osoby, które do tej pory kombinowały, unikały opłat lub je zaniżały, wyrzucając śmieci, robiąc z nimi różne rzeczy, teraz zapłacą więcej. To jest jasne i myślę, że nikt – oprócz tych osób – nie będzie miał o to pretensji. Ale źle by się stało, gdyby wprowadzenie opłaty ryczałtowej, na przykład od gospodarstwa – według interpretacji mówiącej, że nie można zróżnicować opłaty – spowodowało, że osoba, która żyje samotnie – to może być osoba starsza, ale to nie jest ważne – płaciłaby tyle samo, ile płacą na przykład członkowie gospodarstwa czteropokoleniowego. Podaję to jako przykład.

Poprawki zgłoszone przez panią przewodniczącą pozwolą samorządom na większą elastyczność przy ustalaniu stawek. Wydaje się, że pozwolą też na sprawiedliwe – czy bliższe sprawiedliwości – rozwiązania. Bo wiemy, że w tej kwestii nie ma rozwiązań idealnych, sprawiedliwych dla wszystkich. Chodzi o to, żeby to było rozwiązanie najmniej niesprawiedliwe, a jednocześnie dobre dla środowiska. Bo kiedy rozmawiamy o tych wszystkich rozwiązaniach,

które do tej pory zostały wprowadzone do ustawy, a będą wprowadzane w życie, i o których mówi się często, że są niedoskonałe, to oczywiście jest to prawda, ale musimy mieć na uwadze to, że rozwiązania, które obowiązują obecnie, są zupełnie nietrafione. Tak więc niewątpliwie te wszystkie propozycje, które znalazły się w ustawie, a także poprawki zgłoszone przez panią senator, pozwolą wyjść naprzeciw oczekiwaniom samorządów, które przyjmują na siebie odpowiedzialność za wdrożenie tej ustawy.

Jeżeli chodzi o ceny – powiem bardzo krótko, bo oczywiście możemy o tym mówić długo i nie rozstrzygniemy tej kwestii – to obserwując przykłady kilku gmin, które już wprowadziły te rozwiązania w drodze referendum, widzę, że te ceny utrzymały się na mniej więcej tym samym poziomie. Wzrosły może o 10% – przykładem są tutaj Pszczyna i Legionowo. Ale Szczecin podjął uchwałę już w nowym trybie. Uchwała szczecińska wprowadza naliczanie opłat za śmieci proporcjonalnie do zużycia wody. W internecie można już znaleźć przykłady – po przeliczeniu stawek opłat dla mieszkającej w bloku trzyosobowej rodziny, jeżeli dobrze pamiętam, która do tej pory płaciła za odpady ryczałtem, a teraz będzie płaciła na podstawie zużycia wody, biorąc pod uwagę przyjmowane w różnych obliczeniach standardowe zużycie wynoszące trzy metry sześciennie na osobę na miesiąc, okazuje się, że taka rodzina będzie ponosiła opłatę niższą o około 200 zł w skali roku.

Oczywiście ta sprawa wywołuje obawy, dlatego że media straszą, że będzie to bardzo dużo kosztowało. Ale w mojej ocenie nierealna jest kilkusetprocentowa podwyżka, która chyba musiałaby się wziąć z księżyca, ponieważ do tej pory w ogóle nie powstały nowe instalacje. A trzeba wziąć pod uwagę, że opłata składowiskowa też będzie dużo wyższa – pani dyrektor to potwierdza – żebyśmy w przyszłości więcej odyskiwali z odpadów, a nie zawozili wszystkiego na składowisko, bo tak jest najtaniej. Na składowisku nie będzie najtaniej, ponieważ opłaty składowiskowe, tak zwane opłaty marszałkowskie, będą bardzo wysokie.

Ale żeby się nad tym za długo nie rozwodzić – bo o tym można rozmawiać długo – odniosę się już bezpośrednio do poprawek zaproponowanych przez państwa. Otóż poprawki w tym obszarze miały być przedmiotem odrębnej inicjatywy legislacyjnej Sejmu. Ale biorąc pod uwagę to, że czas rzeczywiście biegnie bardzo szybko, wydaje się, że najkorzystniej byłoby – jeżeli można wystąpić do państwa, do Wysokich Komisji, z apelem o zastanowienie się nad tym – gdyby jednak w tej debacie pragmatyzm przeważał nad wątpliwościami natury konstytucyjnej, do których oczywiście macie państwo prawo. Myślę, że gdyby się to udało, to byłoby to z pożytkiem dla działań zmierzających do lepszego zagospodarowania odpadów. Zgadzam się z tym, że w zasadzie trudno byłoby znaleźć zainteresowanego wnoszeniem skargi do Trybunału Konstytucyjnego, ale równocześnie – widzę, że pan mecenas się uśmiecha – rozumiem, że państwa obowiązkiem jest zwracać uwagę na te kwestie. Mamy świadomość tego, że te poprawki są wprowadzane w bardzo nietypowy sposób. Ale myślę, że gdyby państwo uznali, że można je skutecznie wprowadzić, to zostałyby to naprawdę dobrze przyjęte przez wszystkich tych, na których będzie ciążyć odpowiedzialność za wprowadzenie w życie przepisów ustawy. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Jeśli pani pozwoli... Zgłosiło się jeszcze dwóch senatorów: pan senator Hodorowicz i pan senator Obremski.

Bardzo proszę.

Senator Stanisław Hodorowicz:

Pani Przewodnicząca, ja nie mam żadnych uwag merytorycznych. Popieram poprawki zaproponowane zarówno przez panią przewodniczącą, jak i przez panią senator Zając – uważam, że to też są bardzo ważne poprawki. Ale powiem otwarcie: w moim odczuciu ustawa napisana jest niechlujnie i wymaga korekty językowej. Również interpunkcja pozostawia wiele do życzenia.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Pan...

(*Senator Jarosław Obremski*: ... Powtarzałbym się, tak że już...)

Dziękuję bardzo.

Wygląda na to, że wyczerpaliśmy...

Pan senator Wojtczak. Bardzo proszę.

Senator Michał Wojtczak:

Na początek mam pytanie. Dotyczy ono art. 159 z rozdziału 2. Ust. 1 tego artykułu mówi: „Część energii odzyskanej z termicznego przekształcenia odpadów zawierających frakcje biodegradowalne może stanowić energię z odnawialnego źródła energii, jeżeli są spełnione warunki techniczne”... itd., itd. Czy to oznacza, że mimo spełnienia warunków ona nie musi być zakwalifikowana jako energia odnawialna? Bo jeżeli tak jest, to chciałbym zgłosić poprawkę polegającą na skreśleniu wyrazu „może” i zmianie wyrazu „stanowić” na „stanowi”.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Udzielam głosu pani minister... Przepraszam, pani dyrektor. To tak zawsze... Ale to wróży awans.

Bardzo proszę.

Zastępca Dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska Małgorzata Szymborska:

Bardzo pani przewodniczącej dziękuję, ale broń Boże!

Jeżeli mogę, to odniosę się od razu do tej ostatniej poprawki, dotyczącej art. 159. Otóż to zależy od woli danego podmiotu – jeżeli będzie sobie tego życzył, to na podstawie właściwego rozporządzenia, które przygotowuje minister środowiska, będzie mógł to sobie wliczyć jako energię odnawialną. Ale to zależy od woli podmiotu, który pro-

wadzi proces termicznego przekształcenia. Nie zmuszamy do tego zainteresowanych podmiotów. A tak naprawdę ten przepis funkcjonuje obecnie w ustawie o odpadach, może w troszeczkę innym brzmieniu, i chyba nikt jeszcze z tego nie skorzystał. Ale generalnie to zależy od woli danego podmiotu. Jeżeli zechce uzyskać... Ta ustawa daje mu taką możliwość. Stąd słowo „może”. Nie zobowiązujemy wszystkich do tego, żeby uzyskiwali tę energię, nie zmuszamy. I stąd zapis brzmi „może”.

Jeżeli mogę sobie pozwolić – pan minister Zaleski był już uprzejmy o tym powiedzieć – to chcę podziękować pani senator za uwagi zgłoszone do ustawy czystościowej. Faktycznie, na etapie prac Senatu katalog metod obliczania opłat został rozszerzony. Projekt sejmowy i projekt rządowy zakładały wyłącznie metodę liczenia od mieszkańca. Sposób składania deklaracji i całe postępowanie zostały już bardzo szczegółowo rozpisane. Rozszerzenie katalogu bez rozpisania sposobów liczenia spowodowało ogromne problemy interpretacyjne, spowodowało niepokój. My, jako resort, jako departament merytoryczny, otrzymaliśmy ponad sto interpelacji poselskich w tej sprawie, ale też ogromną liczbę – liczonych w tysiącach – pytań, wątpliwości ze strony gmin. Podnoszą tę kwestię regionalne izby obrachunkowe. Jeden z samorządów zaskarżył opłatę do Trybunału. Wywołuje to pewne obawy. Zauważamy też, że niektóre z projektowanych uchwał są niezgodne z obecnymi zapisami, pomimo naszych opinii dających możliwość uelastycznienia tych opłat. I zarówno regionalne izby obrachunkowe, jak i wojewodowie, którzy będą mogli uchylić te uchwały... Istnieje realne ryzyko, że te uchwały będą uchylane, co de facto spowoduje paraliż systemu i niewdrożenie przepisów tej ustawy. I tak naprawdę konsekwencją będą nie tylko zanieczyszczone lasy, ale będzie nią również niewywiązanie się z zobowiązań wobec Komisji Europejskiej, niewykonanie celów środowiskowych. A poza tym nie wiemy, jak będzie wtedy wyglądała sytuacja na rynku odpadów. Tak że biorąc pod uwagę gospodarkę odpadami i możliwości wdrożenia tych przepisów, patrząc na to z naszej, takiej praktycznej i merytorycznej perspektywy, bardzo pani senator dziękujemy za uszczegółowienie tych zapisów. Dziękuję.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, narobiłam dużego zamieszania, zgłaszając te poprawki. Chcę powiedzieć – po wysłuchaniu opinii strony rządowej, legislatora i szanownych państwa – że aczkolwiek są one, być może, niekonstytucyjne, to obawiam się, że gdybyśmy podjęli inicjatywę legislacyjną, to nawet nie tyle, że nie starczyłoby nam czasu, ile cała ta ustawa mogłaby zostać – użyję takiego kolokwialnego określenia – rozwalona. Obawiam się, że przyjęłaby ona zupełnie inny kształt. I wtedy samorzady pozostałyby z zupełnie innym zapisem prawnym.

Jedyna kwestia, nad którą się zastanawiam... Być może zrezygnuję z poprawki do art. 95, tej dotyczącej innego sposobu unieszkodliwiania odpadów weterynaryjnych i medycznych. Chyba wycofam się z tej poprawki. Gdyby pojawiły się jeszcze jakieś kwestie do przedyskutowania,

to będzie jeszcze posiedzenie plenarne Senatu, na którym ta poprawka mogłaby zostać zgłoszona. Po prostu wycofam się z tej jednej poprawki, a podtrzymam pozostałe.

Nie widzę innych zgłoszeń... Jeszcze pan przewodniczący Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Myślę, że to będzie ostatni głos. Potem przejdziemy do przejścia poprawek i głosowania nad nimi. Dziękuję.

Senator Janusz Sepiół:

Chcę przejść poprawki, które były referowane przez przedstawiciela Biura Legislacyjnego, łącznie z poprawką pierwszą. To znaczy, żeby skreślić cały ten ustęp o ustawach, o których ta ustawa nie mówi...

(Głos z sali: Tak jest.)

... bo to jest absolutnie redundantne.

A zatem zgłaszam formalnie do przegłosowania poprawki zawarte w uwadze pierwszej, drugiej, trzeciej, czwartej oraz siódmej opinii Biura Legislacyjnego.

A jeśli chodzi o niekonstytucyjność, to w moim przekonaniu nie ulega żadnej wątpliwości, że przekroczyliśmy uprawnienia Senatu. Tylko że to jest tak: kiedy wydawaliśmy pieniądze na Polskę, to było straszne nieszczęście, że działamy niekonstytucyjnie. A teraz oczekuje się od nas, żebyśmy zadziałali niekonstytucyjnie... A w ogóle to Senat jest niepotrzebny, ale jak się okazuje, że są wielkie problemy, to nagle Senat jest bardzo potrzebny, nawet do tego, żeby podejmować działania na granicy ryzyka niekonstytucyjności.

(Głos z sali: Zawsze będzie na Senat.)

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Poproszę teraz przedstawiciela Biura Legislacyjnego o pomoc, żeby nie pominąć żadnej poprawki...

Aha, mam jeszcze jedno pytanie. Jak to jest z tym związkiem międzygminnym? Czy on ma uprawnienia burmistrza, wójta, prezydenta... To ostatnia kwestia.

Zastępca Dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska Małgorzata Szymborska:

Jeżeli pani przewodnicząca pozwoli, to poproszę panią mecenas Duczmal o wyjaśnienie.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Proszę.

Radca Prawny w Departamencie Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska Maria Duczmal:

Wątpliwości dotyczą, jak rozumiem, dodawanego art. 6ga i możliwości nadania organom związku międzygminnego uprawnień organu egzekucyjnego. A więc tak:

jest z tym pewien problem, dlatego że wójt, burmistrz lub prezydent miasta mogą być bezpośrednio wskazani jako organy egzekucyjne, bo są wymienieni w ustawie. A jeżeli chodzi o organy związku międzygminnego, to są one powoływane przez gminę w statucie. No chyba że użylibyśmy określenia, że te uprawnienia służą właściwemu organowi wykonawczemu związku międzygminnego – bez wskazywania konkretnej nazwy, bo oczywiście te organy mogą się różnie nazywać w poszczególnych związkach.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję. Ja nie czuję się kompetentna do rozstrzygnięcia tej kwestii.

Bardzo proszę, Panie Przewodniczący.

Senator Janusz Sepioł:

Moim zdaniem nie wchodzi w grę, żeby funkcję organu egzekucyjnego pełnił związek międzygminny. To jest nie do przyjęcia.

(Głos z sali: Mnie też się tak wydaje.)

W ramach związku międzygminnego może działać umowa, na podstawie której na terenie danej gminy funkcje egzekucyjne w danej sprawie wykonuje właściwy organ, czyli wójt, burmistrz... Nie wiem, czy w ogóle musimy to regulować w ustawie, bo to może być przedmiotem umowy pomiędzy związkiem międzygminnym a poszczególnymi wójtami i burmistrzami. Oni mogą się w tej sprawie umówić wręcz na drodze cywilnoprawnej. Ale nie ma takiej możliwości, żeby związkowi międzygminnemu przypisywać kompetencje organu egzekucyjnego. To wymagałoby zmiany ustawy o samorządzie.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję za ten głos.

Ja oczywiście zdaję sobie sprawę, że tak jest. Ale ze względów praktycznych... W danym związku komunalnym musiałyby obowiązywać jednoznaczny zapis, który mówi, że w sytuacji takiej i takiej każda gmina wchodzi w – no nie wiem – administracyjny rygor... Tak?

(Senator Janusz Sepioł: Jedna gmina w imieniu związku.)

Jedna gmina w imieniu związku albo... No nie wiem. Zazwyczaj jest tak, że w przypadku związku aglomeracyjnego nie chce się dawać tego prawa największemu...

(Głos z sali: Przepraszam, który to jest...)

Art. 6qa.

Myszę, że możemy to pozostawić jeszcze do rozstrzygnięcia prawnego.

(Głos z sali: ... W ustawie śmieciowej, w art. 206.)

Tak?

Na razie poprawka jest...

(Głos z sali: ... Tylko gmina.)

Nie ma tego?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tylko gmina, tak?

Pozostawmy to tak, jak jest, mając świadomość, że sytuacja jest w tym wypadku niejednoznaczna i w związ-

ku międzygminnym może dojść do pewnych tarć – tak to nazwę – na temat tego, kto będzie egzekwował...

(Głos z sali: To już niech dogadają się sami.)

To niech się dogadają sami. No ale... Dobrze.

Dziękuję.

Bardzo proszę o pomoc w przeprowadzeniu głosowania nad poprawkami.

W pierwszej kolejności proponuję głosować nad poprawkami zgłoszonymi przez Biuro Legislacyjne i przyjętymi przez senatora Sepioła.

Proszę, Panie Legislatorze.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Miroslaw Reszczyński:

Pani Senator, chcę zwrócić uwagę na to, że nie wszystkie z tych poprawek są poprawkami legislacyjnymi bądź redakcyjnymi, niektóre są w pewnym zakresie merytoryczne. Pod rozważę przewodniczących i Wysokich Komisji poddaję propozycję głosowania nad poprawkami do poszczególnych artykułów zmienianej ustawy – w kolejności ich występowania.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Czyli...

(Głos z sali: Będziemy głosować pojedynczo, tak?)

Tak, tak, będziemy głosować pojedynczo, oczywiście.

Czyli poprawka... Dobrze mówię? Proszę mnie kontrolować. Poprawka pierwsza to poprawka...

(Głos z sali: ... do art. 2.)

... do art. 2: „skreśla się ust. 2”.

Nie?

Proszę bardzo.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Miroslaw Reszczyński:

Szanowni Przewodniczący! Wysokie Komisje! Szanowni Goście!

Jeśli chodzi o poprawki do kolejnych elementów ustawy – według kolejności – to proponuję jako pierwszą zgłoszyć poprawkę do odnośnika nr 2 do tytułu ustawy, w którym dodaje się pkt 13 w brzmieniu: „13) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola)”.

Chcę zwrócić uwagę na to, że – jak mi się wydaje – żaden z senatorów nie przejął tej poprawki.

(Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka: Ja...)

A, pani... Dobrze. Czyli to będzie poprawka pierwsza.

(Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka: Poprawka pierwsza, tak?)

Pierwsza z przegłosowywanych poprawek.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dobrze.

A zatem, Szanowni Państwo, kto jest za dodaniem w odnośniku nr 2 do tytułu ustawy pktu 13 w brzmieniu przeczytanym przez pana legislatora? Proszę o podniesienie ręki. (11)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto wstrzymał się od głosowania? (0)

Poprawka została przyjęta.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Mirosław Reszczyński:**

Jako drugą proponuję przegłosować poprawkę do art. 2 w brzmieniu: „w art. 2 skreśla się ust. 2”.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Kto z państwa jest za tą poprawką? (12)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto wstrzymał się od głosowania? (0)

Poprawka została przyjęta.

Kolejna poprawka.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Mirosław Reszczyński:**

Jak trzecią proponuję przegłosować serię poprawek zgłoszonych przez Biuro Legislacyjne, a przejętych przez pana przewodniczącego. Są to poprawki, które należy głosować łącznie, zważywszy na to, że dotyczą one zwrotu „z zastrzeżeniem”. Są to poprawki zaproponowane w uwadze drugiej Biura Legislacyjnego.

(*Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka*: Zapisane w punktach od pierwszego do dwunastego.)

Tak, to jest dwanaście poprawek.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej serii poprawek? Proszę o podniesienie ręki. (12)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto wstrzymał się od głosowania? (0)

Dziękuję.

Poprawki zostały przyjęte.

Kolejna poprawka.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Mirosław Reszczyński:**

Jako czwartą proponuję przegłosować zgłoszoną przez panią przewodniczącą poprawkę do art. 27 ust. 5, polegającą na zamianie wyrazów „z chwilą dokonania unieszkodliwienia” na wyrazy „z chwilą przyjęcia do unieszkodliwienia”.

(*Zastępca Dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska Małgorzata Szymborska*: Panie Legislatorze...)

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Proszę?

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Bardzo proszę, tak.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska
Małgorzata Szymborska:**

Przepraszam za wtrącenie. W przypadku decyzji państwa senatorów o niewprowadzaniu zmian do art. 95 ta poprawka jest bezprzedmiotowa. Bo pani senator wycofała się z poprawki do art. 95, a to były poprawki łączne...

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Wycofałam się z tej szerokiej poprawki do art. 95, wobec tego poprawka do art. 27 jest bezprzedmiotowa.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Mirosław Reszczyński:**

Jako kolejną proponuję przegłosować poprawkę zgłoszoną przez biuro, o której mowa w uwadze trzeciej. Dotyczy ona art. 23 ust. 2. Treść poprawki brzmi tak: „w art. 33 w ust. 3 wyrazy «budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej» zastępuje się wyrazami «budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa»”.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Będzie to poprawka czwarta, tak?

(*Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Mirosław Reszczyński*: Czwarta.)

Czwarta w kolejności.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (12)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto wstrzymał się od głosowania? (0)

Dziękuję.

Poprawka została przyjęta.

Kolejna poprawka.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Mirosław Reszczyński:**

Jako kolejną należy przegłosować poprawkę dotyczącą art. 35, która mówi, że w art. 35 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b. Poprawka ta była przedstawiana na forum komisji, ale jeśli takie będzie życzenie szanownych przewodniczących, to odczytam te ustępy.

(*Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka*: Dobrze.)

Mam odczytać, tak?

(Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka: Tak, bo ja już nie wiem, która to jest poprawka.)

A więc czytam: „w art. 35 po ust. 6, dodaje się ust. 6a w brzmieniu: «6a. Dopuszcza się możliwość funkcjonowania instalacji – składowiska odpadów jako instalacji regionalnej do czasu zapewnienia, która na dzień 31 grudnia 2011 r. posiadała pozwolenie zintegrowane lub spełniała inne warunki. 6b. Dopuszcza się możliwość funkcjonowania instalacji do mechanicznego przetwarzania odpadów komunalnych i wydzielenia ze zmieszanych odpadów komunalnych frakcji nadających się w całości lub w części do odzysku, jako instalacji regionalnej, jeżeli: 1) na dzień 31 grudnia 2011 r. posiadała decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na mechaniczno-biologicznym przetwarzaniu zmieszanych odpadów komunalnych; 2) została przewidziana w wojewódzkim planie gospodarki odpadami jako planowana instalacja regionalna z okresem dostosowawczym trwającym 24 miesiące»”.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję.

Jaka jest opinia rządu w tej sprawie?

To jest poprawka pana senatora Pająka.

Zastępca Dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska Małgorzata Szymborska:

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo! Panie Senatorze!

Jest definicja instalacji regionalnej, która określa konkretne wymagania, jaka powinna spełniać instalacja regionalna. Są w niej zawarte instalacje zastępcze – składowiska czy inne instalacje zastępcze mogą funkcjonować do czasu ich wypełnienia. I przepisy ustawy o odpadach i pozostałe przepisy absolutnie tego nie zabraniają. Tak że w naszej opinia ta poprawka nie jest zasadna. Ona prawdopodobnie stanowi odpowiedź na konkretny problem. Tak? Ale my staramy się interpretować te przepisy i tłumaczyć – bo niektóre samorządy zgłaszają tego typu problemy – że jest możliwość wykorzystania tych instalacji. Czy to dla odpadów po segregacji, segregowanych u źródła... Są możliwości zagospodarowania tych instalacji, wypełnienia tych składowisk. A generalnie – o czym pan minister Zaleski był uprzejmy powiedzieć na samym początku – dyrektywa mówi bardzo jasno, jaka jest hierarchia sposobów postępowania z odpadami. W tej chwili jesteśmy oceniani przez Komisję Europejską i jednym z warunków *ex ante* jest stosowanie się do tej hierarchii, w której składowanie odpadów jest najmniej pożądaną metodą, z której kraje członkowskie stopniowo się wycofują. Tak więc te składowiska jak najbardziej mogą funkcjonować, jeżeli spełniają wymagania przepisów, do czasu wypełnienia. I w naszej opinii nie ma uzasadnionej potrzeby, żeby tworzyć szczególne zapisy dotyczącego tego problemu.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? Proszę o podniesienie ręki. (4)

Kto jest przeciwny? (6)

Kto wstrzymał się od głosowania? (2)

Dziękuję.

Poprawka nie została przyjęta.

Kolejna poprawka.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Mirosław Reszczyński:

Kolejna poprawka to poprawka zgłoszona przez biuro i przejęta przez pana przewodniczącego. Dotyczy ona art. 75 ust. 2 ustawy. Odczytuję poprawkę: „w art. 75 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy «ust. 1 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 i 3» zastępuje się wyrazami «ust. 1 pkt 1–3»”.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

W sprawie redakcyjnej, tak?

Bardzo proszę.

Radca Prawny w Departamencie Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska Maria Duczmal:

Wystarczy „ust. 1”, bez odsyłania do punktów.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Mirosław Reszczyński:

Uwzględnilibyśmy to na etapie redagowania tej poprawki, ale rzeczywiście można to zmienić już teraz na: „zastępuje się wyrazami: «ust. 1»”.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Świetnie. Dziękujemy.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? Proszę o podniesienie ręki. (11)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Dziękuję.

Poprawka została przyjęta.

Kolejna poprawka.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Mirosław Reszczyński:

Proponuję, aby jako kolejna została przegłosowana poprawka pani senator Zając dotycząca skreślenia ust. 4 w art. 95. Konsekwencją tej poprawki będzie odpowiednia zmiana w ust. 6 tej jednostki redakcyjnej. Dziękuję.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? Proszę o podniesienie ręki. (10)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto wstrzymał się od głosowania? (2)

Dziękuję.

Poprawka została przyjęta.

Kolejna poprawka.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu
Mirosław Reszczyński:**

Rozumiem, że poprawka pani senator dotycząca art. 95 została wycofana?

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Tak.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu
Mirosław Reszczyński:**

Kolejną grupę poprawek stanowią poprawki do ustawy, o której mowa w art. 206 omawianej ustawy. Wydaje mi się, że te poprawki można głosować łącznie.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Jeśli taka jest pańska opinia, to będziemy głosować łącznie.

(*Senator Janusz Sepioł*: Tylko bez dodania do art. 6r ust. 1a – tego o związkach międzygminnych.)

To może być, tylko bez tych egzekucji.

(*Senator Janusz Sepioł*: Właśnie tego dotyczy ta poprawka.)

Nie.

(*Senator Janusz Sepioł*: Szósta.)

Nie, ja tylko miałam w tym wypadku wątpliwości, czy dopisać związek międzygminny.

(*Głos z sali*: A tu jest mowa o tym, że opłaty stanowią dochód...)

...związku międzygminnego. Tak.

(*Senator Janusz Sepioł*: A, przepraszam, to namieszalem. OK.)

Dobrze.

Jeżeli można głosować łącznie, Szanowni Państwo, to zgłaszam taki wniosek.

Kto z państwa jest za tym, aby przegłosować te poprawki w bloku i jest za ich przyjęciem? Proszę o podniesienie ręki. (11)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (1)

Poprawka została przyjęta.

(*Senator Janusz Sepioł*: Chwileczkę, bo tu był też art. 6qa. Art. 6qa też wyłączyliśmy.)

Tutaj nie ma mowy o związku międzygminnym. W art. 6qa zapisano, że organem egzekucyjnym może być wójt, burmistrz lub prezydent. A ja pytałam, czy jeszcze może być nim związek międzygminny.

(*Senator Janusz Sepioł*: Aha. I tego nie ma w żadnej poprawce?)

I tego nie ma w żadnej poprawce.

(*Senator Janusz Sepioł*: OK, to przepraszam. Dobrze.)

Dziękuję.

Bardzo proszę, następna poprawka.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu
Mirosław Reszczyński:**

Kolejna poprawka to poprawka zgłoszona przez Biuro Legislacyjne, przejęta przez pana przewodniczącego. Dotyczy skreślenia pktu 1 w art. 253. Poprawka brzmi: „w art. 253 skreśla się pkt 1”.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? Proszę o podniesienie ręki. (12)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Poprawka została przyjęta.

Proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu
Mirosław Reszczyński:**

Ostatnia poprawka odnosi się do pktu 3 w art. 253. A oto brzmienie tej poprawki: „W art. 253 pkt 3 otrzymuje brzmienie: «3) art. 178, art. 179, art. 194 ust. 1 pkt 5, art. 206 pkt 3, art. 207 pkt 14, art. 213 pkt 8, które wchodzi w życie po upływie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy»”.

Przewodnicząca Jadwiga Rotnicka:

Dziękuję bardzo.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? Proszę o podniesienie ręki. (12)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Dziękuję.

Poprawka została przyjęta.

I to już wszystkie poprawki.

A teraz będziemy głosować nad przyjęciem ustawy wraz z przyjętymi poprawkami.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem ustawy? Proszę o podniesienie ręki. (10)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (2)

Ustawa została przyjęta przez połączone komisje.

Już wiem, kto będzie sprawozdawcą.

(Senator Janusz Sepioł: Pani senator.)

Tak jest. Dziękuję. Przyjmuję ten zaszczytny obowiązek, będę się tłumaczyć na posiedzeniu plenarnym.

Dziękuję państwu bardzo za wytrwałość. Dyskutantom dziękuję za wszystkie głosy, które pomogły poprawić tę

ustawę. Szczególnie dziękuję panu legislatorowi, który nam pomagał.

Dziękuję bardzo.

Do zobaczenia.

Zamykam posiedzenie komisji.

(Koniec posiedzenia o godzinie 17 minut 22)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii